

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **S. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 24. 2. 2005 č. j. 48 Az 204/2004 – 17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 24. 2. 2005 byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 3. 8. 2004, č. j. OAM-813/VL-07-P08-2004. Rozhodnutím správního orgánu žalobci nebyl udělen azyl podle ust. § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zák. č. 325/1999 Sb. Zároveň bylo vysloveno, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 cit. zákona. Podle doručky uložené v soudním spisu byl tento rozsudek doručen žalobci do vlastních rukou dne 17. 3. 2005.

Kasační stížnost proti tomuto rozsudku podal žalobce osobně na podatelně Krajského soudu v Praze dne 11. 4. 2005. V ní dovozoval důvody, které by bylo možno podřadit pod ust. § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Navrhl proto, aby rozsudek Krajského soudu v Praze byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Zároveň požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů, o tlumočníka do ruského jazyka a o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně. Žalobci byl napařený rozsudek Krajského soudu

v Praze doručen dne 17. 3. 2005, posledním dnem lhůty k podání kasační stížnosti byl tedy den 31. 3. 2005. Zákonná lhůta uběhla žalobci marně. Nejvyšší správní soud proto jeho kasační stížnost podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. jako opožděnou odmítl. Za této situace nebylo již rozhodováno ve smyslu ust. § 108 odst. 1 s. ř. s. o ustanovení právního zástupce žalobci pro řízení o kasační stížnosti a ze stejného důvodu ani o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti. O ustanovení tlumočnicka do ruského jazyka žalobci nerozhodl pak soud z toho důvodu, že takováto potřeba nevyšla v řízení najevo.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 17. srpna 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu